

Vergaderjaar 1990–1991

22 142

Wijziging van de Vreemdelingenwet, het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en de Uitleveringswet met het oog op de uitvoering van de op 19 juni 1990 te Schengen tot stand gekomen Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de Staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controle aan de gemeenschappelijke grenzen

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOORZOVER NADIEN GEWIJZIGD

I. VOORSTEL VAN WET

Ten opzichte van de aan de Raad van State voorgelegde versie is het wetsvoorstel als volgt gewijzigd.

De considerans luidde oorspronkelijk:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het met het oog op de uitvoering van de op 19 juni 1990 te Schengen tot stand gekomen Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de Staten van de Benelux op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke grenzen de Vreemdelingenwet, het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering alsmede de Uitleveringswet dienen te worden gewijzigd;

II. MEMORIE VAN TOELICHTING

1. De laatste alinea van punt 1.1. kwam in de oorspronkelijke versie van de memorie van

toelichting niet voor.

2. Na de eerste twee volzinnen van de derde alinea van punt 1.2. luidde de memorie van toelichting oorspronkelijk:

Het gaat hier bijvoorbeeld om feiten die zich hebben voorgedaan nadat de eerdere beslissing werd genomen, of waarmede door dat andere land geen rekening werd of kon worden gehouden. In dat laatste geval kan men denken aan feiten die niet bekend waren of niet bekend konden zijn bij de eerder beslissende autoriteit. Men kan ook denken, in dit verband, aan feiten die volgens het Nederlandse beleid duidelijk anders gewaardeerd moeten worden bij de vaststelling of de aanvrager vluchteling is in de zin van de desbetreffende wettelijke bepaling. In de Memorie van Toelichting op evengemeld voorstel van wet wordt uiteengezet dat het Vluchtelingenverdrag niet kan medebrengen dat Nederland in alle gevallen ten gronde beslist op asiolverzoeken ook als vaststaat dat een andere Partij bij het Vluchtelingenverdrag een eerder

verzoek, ingediend op dezelfde gronden als in Nederland worden aangevoerd, heeft afgewezen. Het standpunt dat Nederland steeds ieder verzoek ten gronde zou moeten bezien – ook als de verantwoordelijkheid van een andere partij vaststaat – zou impliceren dat alleen Nederland het Vluchtelingenverdrag naar behoren nakomt.

3. In punt 1.4. van de oorspronkelijke memorie van toelichting kwamen de laatste drie volzinnen niet voor.